

ส่วนราชการกำหนดให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ไม่ต้องซื้อปฏิบัติงาน
แต่ข้าราชการชั้นผู้น้อยกลับต้องลงชื่อปฏิบัติงาน
เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือไม่

ส่วนราชการกำหนดให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ไม่ต้องซื้อปฏิบัติงาน
แต่ข้าราชการชั้นผู้น้อยกลับต้องลงชื่อปฏิบัติงาน
เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือไม่

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อบ.๑๘๓/๒๕๖๔ เรื่องนี้มีกรณีสรุปว่าเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เห็นชอบตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการเสนอว่าข้าราชการตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทบริหาร ไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ นาย ก. ข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษ สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) โดยเห็นว่าเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายและเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม แต่ ก.พ.ค.ไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา นาย ก. จึงฟ้องคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ที่ไม่รับเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ศาลปกครองชั้นต้นยกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาว่าคำสั่งที่ยกเว้นให้ข้าราชการระดับเชี่ยวชาญขึ้นไปไม่ต้องลงลายมือมาปฏิบัติราชการเป็นคำสั่งที่ขัดต่อมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มีการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียหายผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิร้องทุกข์ ต่อ ก.พ.ค. ศาลปกครองสูงสุดมีความเห็นสรุปว่า “กรณีนี้ไม่ใช่เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เพราะการจะกล่าวอ้างดังกล่าวได้นั้นต้องเป็นกรณีผู้กล่าวอ้างมีสิทธิตามกฎหมายที่จะได้รับสิทธินั้นๆ แต่ไม่ได้รับสิทธินั้นเพราะการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับสิทธิตามคำสั่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำรงตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทบริหาร ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจกล่าวอ้างว่าคำสั่งที่กำหนดให้เฉพาะข้าราชการตำแหน่งดังกล่าวไม่ต้องลงเวลาราชการ นั้นเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี กรณีเป็นเพียงการปฏิบัติต่อบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกันตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้เท่านั้น”

เกี่ยวกับเรื่องการลงเวลาปฏิบัติราชการนั้น จากคำอธิบายระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.จัดพิมพ์ขึ้น ได้อธิบายไว้ความโดยสรุปว่า “คณะรัฐมนตรีได้มีมติตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.๖๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้กรมตรวจราชการแผ่นดินมีหน้าที่ควบคุมดูแลสอดส่องการปฏิบัติราชการของกระทรวง ทบวง กรม และต่อมากกรมตรวจราชการแผ่นดิน ได้มีหนังสือ ที่ ๗๑๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ส่งแบบลงเวลาทำงานให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ และแจ้งด้วยว่าข้าราชการตั้งแต่ชั้นหัวหน้ากองลงมาควรให้ลงเวลาทุกคน ดังนั้น ในทางปฏิบัติแต่ดั้งเดิมมาหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมและรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม จึงไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ และเห็นควรให้เกียรติหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมและรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม ไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ ดังนั้น ในการจัดทำบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการ

จึงได้จัดทำเป็นรายกอง ซึ่งผู้ที่จะต้องลงเวลาก็ได้แก่ข้าราชการในกองนั้นๆเท่านั้น การจัดทำบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการจึงได้จัดทำเป็นรายกอง (รวมสำนัก/ศูนย์/เขต/ภาค ในราชการบริหารส่วนกลาง) และส่วนราชการประจำจังหวัดและอำเภอในราชการบริหารส่วนภูมิภาคด้วย ซึ่งผู้ที่จะต้องลงเวลาก็ได้แก่ข้าราชการในกองนั้นๆเท่านั้น”

จากคำอธิบายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าอธิบดีและรองอธิบดี ไม่ต้องลงชื่อปฏิบัติงานเนื่องจากในปี พ.ศ. ๒๔๙๗ (ขณะมีหนังสือกรมตรวจราชการแผ่นดิน ที่ ๗๑๖/๒๕๔๙๗ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๔๙๗) ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ต่ำกว่ากรม มีแต่กองเท่านั้น ในสมัยนั้นยังไม่มีส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่อว่า “สำนัก หรือสำนักงาน หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่น” เหมือนกับในปัจจุบัน จึงต้องแปลความว่าแต่ละหน่วยงานหรือส่วนราชการของกรม จะต้องจัดทำบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการ และผู้ที่จะต้องลงเวลาก็ได้แก่ข้าราชการในส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นๆ ไม่ว่าจะเรียกเป็นกอง สำนัก สำนักงาน หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นก็ตาม ดังนั้น ผู้ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่หัวหน้าหน่วยงานหรือส่วนราชการของกรมลงมา ทั้งในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จึงต้องลงชื่อปฏิบัติงานทุกคน ยกเว้น อธิบดีและรองอธิบดี หรือ ปลัดกระทรวงและรองปลัดกระทรวง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด เท่านั้น นอกจากนี้ ถ้าผู้ใดที่รับเงินค่าตอบแทนหรือเงินอื่นใดที่มีระเบียบกำหนดไว้ว่าจะต้องปฏิบัติงานในเดือนนั้นๆไม่น้อยกว่า ๑๕ วันทำการ ด้วยแล้ว เอกสารการลงชื่อปฏิบัติงานดังกล่าวจึงมีความสำคัญสำหรับใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวหากมีการตรวจสอบถึงความถูกต้องได้อีกด้วย

อนึ่ง สำนักนายกรัฐมนตรีได้เคยมีหนังสือ ที่ สร ๑๐๐๔/๒๐๘๘ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๒๓ ตอบข้อหารือกรมบังคับคดี เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวสรุปว่า “โดยปกติข้าราชการทุกระดับควรลงเวลามาทำงาน แต่ผู้บังคับบัญชาอาจผ่อนผันให้ข้าราชการบางตำแหน่งหรือบางระดับไม่ต้องลงเวลามาทำงาน ซึ่งการจะผ่อนผันให้แก่ข้าราชการตำแหน่งใดหรือตั้งแต่ระดับใดขึ้นไป ก็สุดแล้วแต่ดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่จะพิจารณา”

ดังนั้น กรณีที่มีการฟ้องคดีตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อบ.๑๘๓/๒๕๖๔ การที่เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้เห็นชอบตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการเสนอว่าข้าราชการตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทบริหาร ไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ นั้น จึงน่าจะเป็นการปฏิบัติตามนัยหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ สร ๑๐๐๔/๒๐๘๘ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๒๓ ดังกล่าวข้างต้น

คร ๑๐๐๘/๒๐๘๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

๗๐ เมษายน ๒๕๒๓

เรื่อง คอขอหาข้อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐

เรียน อธิบดีกรมบังคับคดี

อ้างถึง หนังสือที่ บส ๑๓๐๗/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง และงานการกรมบังคับคดีได้หารือไปว่า ข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๘ ขึ้นไป จะต้องลง เวลาทำงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการหรือไม่

สำนักนายกรัฐมนตรีได้นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นว่าตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ในข้อที่ห้าซึ่งลง เวลาทำงานของข้าราชการตามระเบียบระเบียบนี้ ก็เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการลาของข้าราชการ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบโดยหน่วยงานราชการแต่ละคนมาทำงานหรือไม่เท่านั้น แต่การที่ข้าราชการที่มีโอกาสลง เวลาทำงานบ้างก็ไม่ใช่ด้วยนิยามอันเกินกว่าที่มีโอกาสทำงาน เช่นก่อนเขาออกจากบ้านไปประชุมหรือติดธุระราชการก่อน จึงมีโอกาสลง เวลาทำงานและถือว่ามีโอกาสทำงานได้ กว้างเกินไปและมีผลกระทบ ๗ จึงมีความเห็นว่าโดยปกติข้าราชการทุกคนควรลง เวลาทำงาน แต่ยังมีข้อยกเว้นเฉพาะกรณีในข้าราชการบางตำแหน่งหรือบางระดับไม่ลงลง เวลาทำงาน ซึ่งการข้อยกเว้นนี้ในแกวราชการที่แห่งใดหรือทั้งระดับใดขึ้นไป ก็สุดแล้วแต่สิทธิของหน่วยงานราชการระดับกรมที่พิจารณา

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นตรงกันว่าความเข้าใจของคณะกรรมการ

ถึงกล่าว

จึงเวียนมาเพื่อโปรดทราบ.

รับไว้แล้ว
แทนทวิษ-ส่ง
๒๕/๒๕/๒๕

ขอแสดงความนับถือ
๒๕๒๓
๗๐ (๒๕๒๓)
(นายเวียง เทพสาคร)

รองปลัดสำนักฯ ปฏิบัติ
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๕ 2 ก.ค. 2564

(ต. ๒๒.๑)

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๖๔/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๑๙๓/๒๕๖๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ผู้ฟ้องคดี

ระหว่าง

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ
ที่ บ. ๒๙๐/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ บ. ๒๖๙/๒๕๖๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

ระดับชำนาญการพิเศษ ประจำกองงาน

ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่

ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการได้มีหนังสือ ที่ สลธ (กบค.) ๒๑๘๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๑
กรกฎาคม ๒๕๖๐ เสนอเลขาธิการนายกรัฐมนตรีให้ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ
ระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทบริหาร ไม่ต้องลงเวลา

ปฏิบัติราชการ...

ปฏิบัติราชการ ต่อมา เลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ทำหนังสือดังกล่าวเห็นชอบตามเสนอ หลังจากนั้นผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการได้มีหนังสือที่ สลธ. (กบค.) ว ๒๓๔๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง การลงเวลาปฏิบัติราชการของข้าราชการสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แจ้งให้ผู้อำนวยการกองงานนายกรัฐมนตรีทราบและให้แจ้งข้าราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า กรณีดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายและเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วมีคำวินิจฉัย เรื่องดำที่ ๖๐๒๐๑๓๖ เรื่องแดงที่ ๐๐๒๔๒๖๑ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ไม่รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีและจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ออกจากสารบบ และเลขานุการ ก.พ.ค. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๐.๓.๒.๗/๑๔ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๑ แจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิร้องทุกข์ในกรณีดังกล่าว ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๓๑ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และไม่ต้องห้ามตามข้อ ๔๒(๕) ของกฎ ก.พ.ค. ดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีและจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ออกจากสารบบ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดี เรื่องดำที่ ๖๐๒๐๑๓๖ เรื่องแดงที่ ๐๐๒๔๒๖๑

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไว้ในสารบบและพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีด้วยความละเอียดรอบคอบและเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายทุกประการ จึงได้มีคำวินิจฉัย เรื่องดำที่ ๖๐๒๐๑๓๖ เรื่องแดงที่ ๐๐๒๔๒๖๑ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ไม่รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีและจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ออกจากสารบบ เนื่องจากคำสั่งที่เลขาธิการนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีเห็นชอบให้ข้าราชการ

/ผู้ดำรงตำแหน่ง...

ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทบริหาร ไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ ไม่มีผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดี เพราะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ จึงไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา อันจะก่อให้เกิดสิทธิร้องทุกข์แก่ผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๗ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๘ ของกฎ ก.พ.ค. ดังกล่าว ดังนั้น เมื่อกรณีไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการนี้ ไม่เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดี จึงไม่อาจรับเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้ ในกรณีนี้ หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เลขานุการนายกรัฐมนตรีดำเนินการไม่ถูกต้องสามารถร้องเรียนเรื่อง ดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีได้

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า การที่ผู้ฟ้องคดีร้องทุกข์จากการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม เนื่องจากผู้ฟ้องคดีต้องมาลงลายมือชื่อปฏิบัติงานทุกวัน เป็นการร้องทุกข์ ของตนเอง มิใช่การร้องทุกข์แทนผู้อื่นตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง การที่ให้ข้าราชการ ระดับเชี่ยวชาญไม่ต้องลงลายมือชื่อปฏิบัติราชการ ซึ่งไม่มีบทบัญญัติใดตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้กระทำได้ ก่อให้เกิดความทุกข์ แก่ผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อให้วินิจฉัยการกระทำของ ผู้ออกคำสั่งดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่รับคำร้องทุกข์ อันเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และกล่าวอ้างเหตุเพื่อไม่ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมทำนองเดียวกันกับคำให้การ

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง

ระดับชำนาญการพิเศษ การที่เลขานุการนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งเห็นชอบให้ข้าราชการ ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่ง ประเภทบริหาร ไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจึงต้อง ลงเวลาปฏิบัติราชการ ซึ่งการมีคำสั่งดังกล่าวของเลขานุการนายกรัฐมนตรี แม้ว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ ต่อข้าราชการที่มีตำแหน่งแตกต่างกันให้ต้องปฏิบัติแตกต่างกัน อันเป็นสาเหตุให้ผู้ฟ้องคดี เกิดความขัดข้องใจก็ตาม แต่การมีคำสั่งดังกล่าวเป็นกรณีที่เลขานุการนายกรัฐมนตรีใช้ดุลพินิจ ที่จะกำหนดวิธีลงเวลาการปฏิบัติราชการหรือวิธีการควบคุมการปฏิบัติราชการของข้าราชการ

/ที่มีการ...

ที่มีการปฏิบัติราชการในลักษณะพิเศษเป็นอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรได้ตามข้อ ๑๑ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อก่อให้เกิด ความคล่องตัวในการปฏิบัติราชการ ทั้งไม่ได้มีผลกระทบโดยตรงต่อผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดี ไม่ได้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทบริหาร ดังนั้น การที่เลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งดังกล่าวจึงไม่ถือว่าเป็น การทำให้ผู้ฟ้องคดีเกิดความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตน ของผู้บังคับบัญชา และไม่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๗ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับการร้องทุกข์ดังกล่าวไม่เป็นการร้องทุกข์สำหรับตนเอง ตามข้อ ๘ ของกฎ ก.พ.ค. ดังกล่าว อันจะก่อให้เกิดสิทธิร้องทุกข์ ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีอำนาจ ไม่รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้ ตามมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบข้อ ๒๕ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำวินิจฉัย เรื่องดำที่ ๖๐๒๐๑๓๖ เรื่องแดงที่ ๐๐๒๔๒๖๑ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ไม่รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีและจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ออกจากสารบบ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อศาลได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้วว่า คำวินิจฉัย ของผู้ถูกฟ้องคดี เรื่องดำที่ ๖๐๒๐๑๓๖ เรื่องแดงที่ ๐๐๒๔๒๖๑ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ไม่รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีและจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ออกจากสารบบ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องรับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การที่เลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งยกเว้น ให้ข้าราชการระดับเชี่ยวชาญขึ้นไปไม่ต้องลงลายมือชื่อมาปฏิบัติราชการเป็นคำสั่งที่ขัด ต่อมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ซึ่งศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คำพิพากษาที่อ้างว่าคำสั่ง ของเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่ได้มีผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดี จึงไม่อาจรับฟังได้ นอกจากนี้

/หากพิเคราะห์...

หากพิเคราะห์บทบัญญัติ ข้อ ๑๑ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ บัญญัติว่า การควบคุมการมาปฏิบัติราชการจะต้องมีหลักฐานให้สามารถตรวจสอบวันเวลาการปฏิบัติราชการ ย่อมชี้ให้เห็นเจตนารมณ์บทบัญญัตินี้ว่า ข้าราชการทุกรายต้องมีการลงเวลาการปฏิบัติราชการเพื่อมีหลักฐานตรวจสอบวันเวลามาปฏิบัติราชการได้ ประกอบกับไม่มีบทบัญญัติกฎหมายใดให้อำนาจผู้มีอำนาจออกคำสั่งยกเว้นเฉพาะข้าราชการระดับเชี่ยวชาญขึ้นไปไม่ต้องลงลายมือชื่อมาปฏิบัติราชการ ดังนั้น เหตุแห่งการร้องทุกข์ที่เกิดจากผู้บังคับบัญชา คือ เลขานุการนายกรัฐมนตรี ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง ประกอบข้อ ๓๑ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งกลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี และพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่มีคำพิพากษา

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีขอถือเอาคำวินิจฉัย ก.พ.ค. เรื่องดำที่ ๖๐๒๐๑๓๖ เรื่องแดงที่ ๐๐๒๔๒๖๑ คำให้การแก้คำฟ้อง และคำให้การเพิ่มเติม และคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น คดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๙๐/๒๕๖๑ เป็นคำแก้อุทธรณ์ในคดีนี้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการพิจารณาวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี และจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ออกจากสารบบเป็นไปโดยถูกต้อง และชอบด้วยกฎหมายแล้ว ขอให้ศาลพิพากษายกอุทธรณ์

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา โดยได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ
ระดับชำนาญการพิเศษ

/สำนักเลขาธิการ...

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการได้มีหนังสือ ที่ สลธ (กบค.) ๒๑๘๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เสนอเลขาธิการนายกรัฐมนตรีให้ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทบริหาร ไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ ต่อมา เลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ท้ายหนังสือดังกล่าวเห็นชอบตามเสนอ หลังจากนั้น ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการได้มีหนังสือ ที่ สลธ. (กบค.) ว ๒๓๔๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้อำนวยการกองงานนายกรัฐมนตรีทราบและให้แจ้งข้าราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีคำวินิจฉัยเรื่องดำที่ ๖๐๒๐๑๓๖ เรื่องแดงที่ ๐๐๒๔๒๖๑ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ไม่รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีและให้จำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ออกจากสารบบ และเลขานุการ ก.พ.ค. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๐.๓.๒.๗/๑๔ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๑ แจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์เป็นคดีนี้ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำวินิจฉัยไม่รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๒ บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด ๙ การอุทธรณ์ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ มาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การร้องทุกข์ที่เหตุเกิดจากผู้บังคับบัญชา ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับ วรรคสอง บัญญัติว่า การร้องทุกข์ที่เหตุเกิดจาก

/หัวหน้าส่วนราชการ...

หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรง
ต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรี
ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. และ กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ภายใต้บังคับข้อ ๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด
มีความคับข้องใจ อันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณี
ที่ไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด ๙ การอุทธรณ์แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค. นี้
วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของตนของผู้บังคับบัญชา ซึ่งทำให้เกิด
ความคับข้องใจ อันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้
(๑) ไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอื่นใด
โดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้อง
ตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต
หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น
หรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ (๒) ไม่มอบหมายงาน
ให้ปฏิบัติ (๓) ประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิ
หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร (๔) ไม่เป็นไปตามหรือขัดกับ
ระบบคุณธรรมตามมาตรา ๔๒ ข้อ ๓๑ กำหนดว่า ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจาก
หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรง
ต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรี ให้ร้องทุกข์
ต่อ ก.พ.ค. โดยยื่นคำร้องทุกข์ต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. หรือจะส่ง
คำร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ข้อ ๔๒ กำหนดว่า ห้ามมิให้
รับคำร้องทุกข์ดังต่อไปนี้ไว้พิจารณา (๑) เป็นคำร้องทุกข์ที่ไม่อยู่ในอำนาจการวินิจฉัย
ของ ก.พ.ค. ตามข้อ ๗ (๒) ผู้ร้องทุกข์มิใช่เป็นผู้มีสิทธิร้องทุกข์ตามข้อ ๗ และระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า
เพื่อควบคุมให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการจัดทำบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการ
ของข้าราชการในสังกัด โดยมีสาระสำคัญตามตัวอย่างทำระเบียบนี้ หรือจะใช้เครื่องบันทึกเวลา

/การปฏิบัติราชการ...

การปฏิบัติราชการแทนก็ได้ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีจำเป็นหัวหน้าส่วนราชการชั้นตรงหรือหัวหน้าส่วนราชการจะกำหนดวิธีลงเวลา การปฏิบัติราชการหรือวิธีควบคุมการปฏิบัติราชการของข้าราชการที่มีการปฏิบัติราชการในลักษณะพิเศษเป็นอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่จะต้องมีหลักฐานให้สามารถตรวจสอบวันเวลาการปฏิบัติราชการได้ด้วย

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เลขานุการนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งเห็นชอบท้ายหนังสือที่ สลธ (กบค.) ๒๑๘๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการเสนอเลขานุการนายกรัฐมนตรีให้ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทบริหารไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการเป็นคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๑ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่กำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการในกรณีที่เห็นว่าจำเป็นจะกำหนดวิธีลงเวลาการปฏิบัติราชการ หรือวิธีควบคุมการปฏิบัติราชการของข้าราชการที่มีการปฏิบัติราชการในลักษณะพิเศษเป็นอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่จะต้องมีหลักฐานให้สามารถตรวจสอบวันเวลาการปฏิบัติราชการได้ กรณีมิใช่เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เพราะการจะกล่าวอ้างว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมได้นั้น ต้องเป็นกรณีผู้กล่าวอ้างมีสิทธิตามกฎหมายที่จะได้รับสิทธินั้นๆ แต่ไม่ได้รับสิทธินั้น เพราะการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับสิทธิตามคำสั่งของเลขานุการนายกรัฐมนตรีดังกล่าว เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทบริหาร ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจกล่าวอ้างได้ว่าคำสั่งที่กำหนดให้เฉพาะข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทบริหาร ไม่ต้องลงเวลาราชการเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี กรณีเป็นเพียงการปฏิบัติต่อบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกันตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้เท่านั้น ดังนั้น การที่เลขานุการนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการทำให้ผู้ฟ้องคดีเกิดความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๗ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำวินิจฉัย เรื่องดำที่ ๖๐๒๐๑๓๖

/เรื่องแดงที่...

เรื่องแดงที่ ๐๐๒๔๒๖๑ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ไม่รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี และจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ออกจากสารบบ จึงเป็นการกระทำชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยพิพากษายืน

นายศรศักดิ์ นิยมธรรม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๑๖๖๖

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายกมล สกลเดชา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจักริน วงศ์กุลฤดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

จักริน วงศ์กุลฤดี

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางนฤมล ธรรมครองอาตน์

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการลาของข้าราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับการปฏิบัติราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๓) ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๔ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัย ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“ปลัดกระทรวง” ให้หมายความรวมถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดทบวง และรองปลัดกระทรวง ผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจ

“หัวหน้าส่วนราชการชั้นตรง” หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง หรือปลัดทบวง ในฐานะผู้บังคับบัญชาสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง หรือสำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะหรือไม่มีฐานะเป็นกรมซึ่งขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีกฎหมายกำหนดให้การปฏิบัติราชการชั้นตรง หรืออยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า อธิบดี หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมี ฐานะเป็นกรม หัวหน้าส่วนราชการซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีฐานะเป็นอธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด และให้หมายความรวมถึงเลขาธิการรัฐมนตรีในฐานะผู้บังคับบัญชาสำนักงานรัฐมนตรีด้วย

“เข้ารับการตรวจเลือก” หมายความว่า เข้ารับการตรวจเลือกเพื่อรับราชการเป็นทหาร กองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

การลาของข้าราชการในช่วงก่อนและหลังวันหยุดราชการประจำสัปดาห์หรือวันหยุดราชการประจำปีเพื่อให้มีวันหยุดต่อเนื่องกัน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตใช้ดุลพินิจตามความเหมาะสม และจำเป็นที่จะอนุญาตให้ลาได้ โดยมีให้เสียหายแก่การปฏิบัติราชการ

ข้อ ๙ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการ ณ หน่วยงานอื่นใดของทางราชการ หากประสงค์จะลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว ลาพักผ่อน หรือลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพลในระหว่างเวลาที่ไปช่วยราชการ ให้เสนอขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่ไปช่วยราชการ แล้วให้หน่วยงานนั้นรายงานจำนวนวันลาให้หน่วยงานต้นสังกัดของผู้นั้นทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

การลาประเภทอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เสนอขออนุญาตลาต่อผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาของส่วนราชการเจ้าสังกัดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดสำหรับการลาประเภทนั้น

ข้อ ๑๐ การนับวันลาตามระเบียบนี้ให้นับตามปีงบประมาณ

การนับวันลาเพื่อประโยชน์ในการเสนอหรือจัดส่งใบลา ขออนุญาตให้ลา และคำนวณวันลาให้นับต่อเนื่องกันโดยนับวันหยุดราชการที่อยู่ในระหว่างวันลาประเภทเดียวกันรวมเป็นวันลาด้วย เว้นแต่การนับเพื่อประโยชน์ในการคำนวณวันลาสำหรับวันลาป่วยที่มีใช้วันลาป่วยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ วันลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรวันลากิจส่วนตัว และวันลาพักผ่อน ให้นับเฉพาะวันทำการ

การลาป่วยหรือลากิจส่วนตัวซึ่งมีระยะเวลาต่อเนื่องกัน จะเป็นในปีงบประมาณเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ให้นับเป็นการลาครั้งหนึ่ง ถ้าจำนวนวันลาครั้งหนึ่งรวมกันเกินอำนาจของผู้มีอำนาจอนุญาตระดับใด ให้นำใบลาเสนอขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต

ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ลากิจส่วนตัวซึ่งมิใช่ลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ ๒๒ หรือลาพักผ่อน ซึ่งได้หยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการระหว่างการลาก็ได้

การลาของข้าราชการที่ถูกเรียกกลับมาปฏิบัติราชการระหว่างการลา ให้ถือว่าสิ้นสุดก่อนวันมาปฏิบัติราชการ เว้นแต่ผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นว่าการเดินทางต้องใช้เวลา ให้ถือว่าสิ้นสุดก่อนวันเดินทางกลับ

การลาครึ่งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่าย ให้นับเป็นการลาครึ่งวันตามประเภทของการลานั้น ๆ

ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลา หากประสงค์จะยกเลิกวันลาที่ยังไม่ได้หยุดราชการ ให้เสนอขอยกเลิกวันลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลา และให้ถือว่าการลาเป็นอันสิ้นสุดก่อนวันมาปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๑ เพื่อควบคุมให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการจัดทำบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการในสังกัด โดยมีสาระสำคัญตามตัวอย่างทำระเบียบนี้ หรือจะใช้เครื่องบันทึกเวลาการปฏิบัติราชการแทนก็ได้

ในกรณีจำเป็น หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงหรือหัวหน้าส่วนราชการจะกำหนดวิธีลงเวลา การปฏิบัติราชการ หรือวิธีควบคุมการปฏิบัติราชการของข้าราชการที่มีการปฏิบัติราชการในลักษณะพิเศษ เป็นอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่จะต้องมีหลักฐานให้สามารถตรวจสอบวันเวลาการปฏิบัติ ราชการได้ด้วย

ข้อ ๑๒ การลาให้ใช้ใบลาตามแบบท้ายระเบียบนี้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นหรือรีบด่วนจะใช้ ใบลาที่มีข้อความไม่ครบถ้วนตามแบบหรือจะลาโดยวิธีการอย่างอื่นก็ได้ แต่ต้องส่งใบลาตามแบบในวันแรก ที่มาปฏิบัติราชการ

ส่วนราชการอาจนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาประยุกต์ใช้ในการเสนอใบลา อนุญาตให้ลา และยกเลิกวันลา สำหรับการลาป่วย ลาพักผ่อน หรือลากิจส่วนตัวซึ่งมิใช่ลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตร ตามข้อ ๒๒ ก็ได้ ทั้งนี้ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวจะต้องเป็นระบบที่มีความปลอดภัย รัดกุม สามารถตรวจสอบตัวบุคคล และเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการลาเป็นหลักฐานในราชการได้

ข้อ ๑๓ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะไปต่างประเทศในระหว่างการลาตามระเบียบนี้ หรือในระหว่าง วันหยุดราชการ ให้เสนอขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงหรือ หัวหน้าส่วนราชการ

ในกรณีที่ข้าราชการตามวรรคหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงให้เสนอขออนุญาต ต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ถ้าเป็นหัวหน้าส่วนราชการให้เสนอขออนุญาตต่อปลัดกระทรวงหรือหัวหน้า ส่วนราชการขึ้นตรง แล้วแต่กรณี

การอนุญาตของหัวหน้าส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง เมื่ออนุญาตแล้วให้รายงานปลัดกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง แล้วแต่กรณี ทราบด้วย

ข้อ ๑๔ การขออนุญาตไปต่างประเทศซึ่งอยู่ติดเขตแดนประเทศไทย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอในท้องที่ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศนั้นมีอำนาจอนุญาตให้ข้าราชการในราชการ บริหารส่วนภูมิภาคในสังกัดจังหวัดหรืออำเภอนั้น ๆ ไปประเทศนั้นได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๗ วัน และ ๓ วัน ตามลำดับ

ข้อ ๑๕ ข้าราชการผู้ใดไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้อันเนื่องมาจากเหตุการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้น กับบุคคลทั่วไปในท้องที่นั้น หรือเหตุการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้นกับข้าราชการผู้นั้นและมีได้เกิดจากความประมาท เลินเล่อหรือความผิดของข้าราชการผู้นั้นเอง โดยเหตุการณ์พิเศษดังกล่าวร้ายแรงจนเป็นเหตุขัดขวาง ทำให้ไม่สามารถมาปฏิบัติราชการ ณ สถานที่ตั้งตามปกติ ให้ข้าราชการผู้นั้นรับรายงานเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นรวมทั้งอุปสรรคขัดขวางที่ทำให้มาปฏิบัติราชการไม่ได้ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้า ส่วนราชการขึ้นตรงหรือหัวหน้าส่วนราชการทันทีในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

ในกรณีที่ข้าราชการตามวรรคหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงให้รายงานต่อรัฐมนตรี เจ้าสังกัด ถ้าเป็นหัวหน้าส่วนราชการให้รายงานต่อปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง แล้วแต่กรณี

(ตัวอย่าง)

บัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการ

วันที่ .. เดือน พ.ศ.

สำนัก/กอง

กรม

ลำดับที่	ชื่อ-ชื่อสกุล (ตัวบรรจง)	เวลามา	ลายมือชื่อ	เวลากลับ	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.
๗.
๘.
๙.
๑๐.

ข้าราชการทั้งหมด คน
ตำแหน่งว่าง คน
ยืมตัวมาช่วยราชการ คน
มาปฏิบัติราชการ คน
ไปราชการ คน
มาสาย คน
ไม่มาปฏิบัติราชการ คน
ผู้ตรวจ

(หัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่)

หมายเหตุ ชื่อ ชื่อสกุล จะพิมพ์หรือให้ผู้ลงชื่อเป็นผู้เขียนด้วยตัวบรรจงก็ได้

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

มิให้นำคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ ๓๘/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการพลเรือน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน

“ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือน และข้าราชการอื่นในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้น

“กระทรวง” หมายความว่า รวมถึงสำนักนายกรัฐมนตรีและทบวง

“รัฐมนตรีเจ้าสังกัด” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวง และหมายความรวมถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวง

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและปลัดทบวง

“กรม” หมายความว่า ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม

“อธิบดี” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่ากรม

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและมีฐานะไม่ต่ำกว่ากรม

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๑

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

มาตรา ๓๘ ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ตำแหน่งในบางท้องที่ ตำแหน่งในบางสายงาน หรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ในการเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการตามวรรคสอง ให้ ก.พ. เสนอแนะ สำหรับข้าราชการประเภทอื่นในคราวเดียวกันด้วย

มาตรา ๓๙ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามระเบียบ วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔๐ เครื่องแบบของข้าราชการพลเรือนและระเบียบการแต่งเครื่องแบบให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔๑ บำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ลักษณะ ๔

ข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด ๑

การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญ

มาตรา ๔๒ การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงระบบคุณธรรมดังต่อไปนี้

(๑) การรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องคำนึงถึง ความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของทางราชการ

(๒) การบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและ ลักษณะของงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่นแก่ข้าราชการ ต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมโดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติ และจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณามีได้

(๔) การดำเนินการทางวินัย ต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

(๕) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

มาตรา ๔๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดินและความต่อเนื่องในการจัดทำบริการสาธารณะ และต้องไม่มีวัตถุประสงค์ทางการเมือง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรวมกลุ่มตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๒

การกำหนดตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา ๔๔ นอกจากตำแหน่งที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินแล้ว อ.ก.พ. กระทรวงอาจกำหนดตำแหน่งที่มีชื่ออย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงาน และแจ้งให้ ก.พ. ทราบด้วย

มาตรา ๔๕ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการ ระดับกระทรวง กรม และตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทบริหาร

(๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าระดับกรม และตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา ตามที่ ก.พ. กำหนดเพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น

(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทวิชาการ ทั้งนี้ ตามที่ ก.พ. กำหนด

และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ ก.พ.ค. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๓๗ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๓๘ การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญเข้าตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับเงินเดือนยังไม่ถึงขั้นต่ำของระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำชั่วคราวตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และให้ได้รับการปรับเงินเดือนจนได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๓๙ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ กำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับหรือใช้บังคับโดยอนุโลม ให้ยังคงนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับหรือใช้บังคับโดยอนุโลมต่อไป การให้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับกับข้าราชการประเภทดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยมติขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลหรือองค์กรที่ทำหน้าที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้น ๆ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

